Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

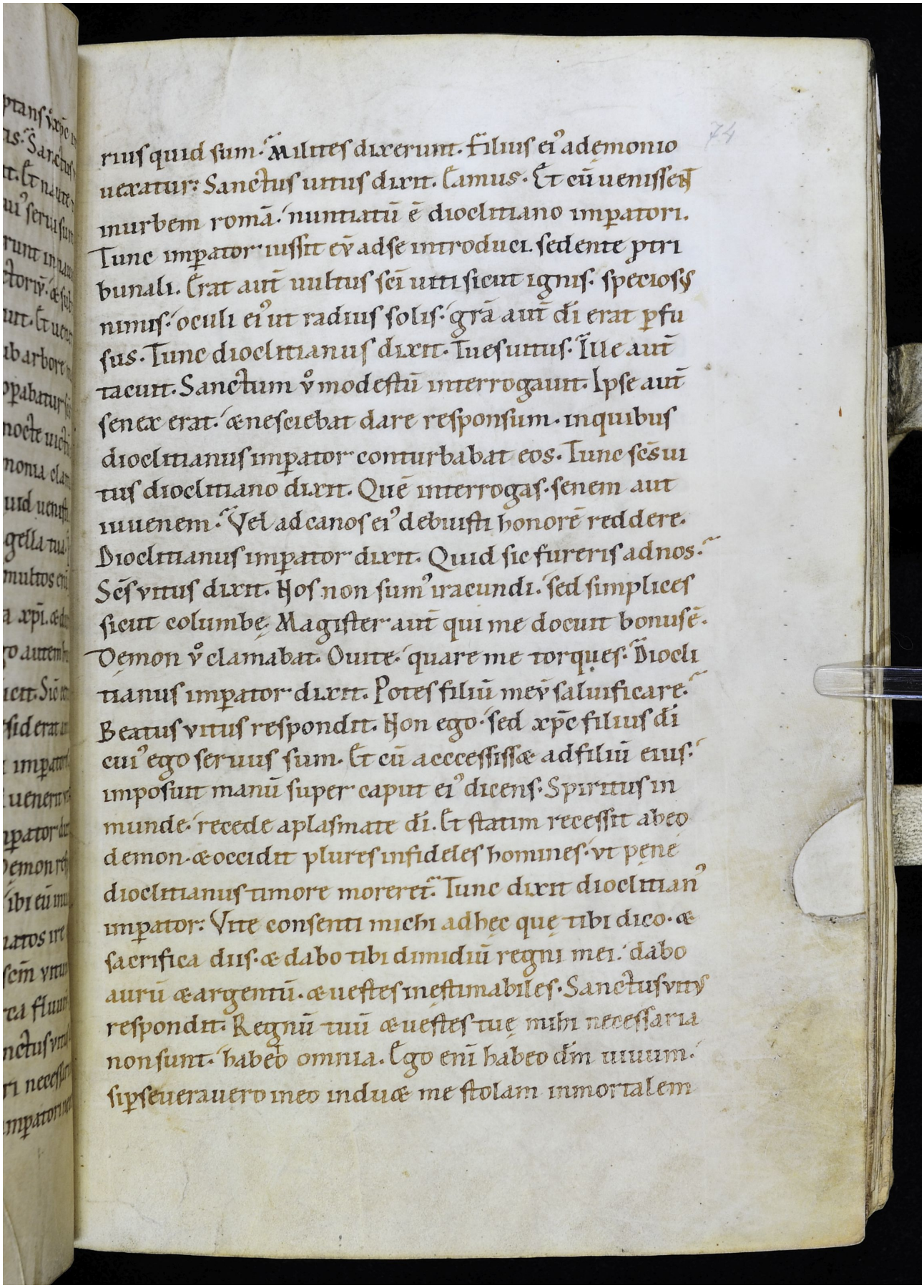

74

riuſ quid ſum. Multiteſ dixerunt. Filiuſ ei ademonio
uexatur: Sanctuſ uituſ dixit. Camus. Et cū uenisset
urbem romā. nuntiatū ē diocletiano impatori.
Tunc impator iussit eū adse introduci. sedente pri
bunali. Erat aut uultuſ ei uti sicut ignis. speciosſ
nimus. oculi ei ut radius solis. grā aut di erat pfu
sus. Tunc diocletianuſ dixit. Tuesuituſ. Ille aut
tacuit. Sanctum v modestū interrogauit. Ipse aut
senex erat. ne sciebat dare responsum. inquibus
diocletianuſ impator conturbabat eos. Tunc sēs ui
tuſ diocletiano dixit. Quē interrogas. senem aut
iuuenem. Vel ad canos ei debuisti honorē reddere.
Diocletianuſ impator dixit. Quid sic furiſ ad nos.
Sēs vituſ dixit. Non sum iracundi. sed simplices
sicut columbe. Magister aut qui me docuit bonuſē.
Demon v clamabat. Ouite. quare me torques. Diocle
tianuſ impator dixit. Potes filiū meū saluificare.
Beatuſ vituſ respondit. Non ego. sed xpc filiuſ di
cui ego seruuſ sum. Et cū accessissē ad filiū eiuſ.
imposuit manū super caput ei dicens. Spiritus in
munde. recede a plasmate di. Et statim recessit a eo
demon. ne occidit pluteſ infideleſ homines. vt pene
diocletianuſ timore moreretur. Tunc dixit diocletian
impator: Vite consenti michi ad hec que tibi dico. ne
sacrifica diis. ne dabo tibi dimidiū regni mei. dabo
aurū ne argentū. ne uesteſ inestimabileſ. Sanctuſ vituſ
respondit. Regnū tuū ne uesteſ tue mihi necessaria
non sunt. habeo omnia. Ego enī habeo dm uiuum.
si pseuerauero in eo induē me stolam immortalem